XIV. évfolyam. Budapest, 1923. november 1. 21—22. szám.

Megjelenik minden hó 1 én.
Előfizetési díj egy szám egy tojás.
Amerikában az előfizetési díj portóval 2 dollár.
Tíz példányt portómentesen küldünk.

A PÜSPÖKI METHODISTA EGYHÁZ KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
WALLRABENSTEIN JAKAB
Nyíregyháza, Dessewffy-tér 10. sz.
Hova a kéziratok és előfizetések küldendők.

„Erőnek, szeretetnek és józan elmének lelke."

(II Tim 1. 7. v alapján)

Az erfurti zárda egyik cellájában étlenszomjan ott vergődik a cella hideg kövezetén egy fiatal szerzetes. Azt hajtogatja szüntelen: „mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa." „Az én büneim, az én büneim, az én igen nagy büneim." Ezerszer is kérdezte önmagától: Mit tegyek, hogy üdvözüljek? — s feleletképpen hosszu imádkozásba merült, testét sanyargatta, koplalt, a kőre feküdt, nem aludt. Azonban ezek a külső cselekedetek nem nyugtatták meg a lelkét. Nyugalmat csak akkor talált, mikor a bibliából végre megértette s megismerte ezt a nagy igazságot, hogy az igaz ember hitből él. Ami egykor a Filippibeli börtönőrre döntő hatással volt: „Higyj az Ur Jézus Krisztusban és üdvözülsz" az Lutherre is, mert hisz ő volt az a fiatal szerzetes, döntő hatással volt. Most élete nagy jelszava ez lett: az igaz ember hitből él! Megértette, hogy hit által igazul meg az ember s nem cselekedetek által! Istenével szoros viszonyba, élő szövetségbe lépett. Bizonyos volt bünei bocsánata felett. Megtérése az erőnek lelkét adta neki. Az az erő töltötte el, amikor a wormsi birodalmi gyülésen ama történelmi nevezetességü igéket mondja: Itt állok, másként nem tehetek! Ime, az egyszerü szerzetes, császár és püspökök s más előkelőségek előtt, mily bátran, mily erővel jelenti ki, hogy másként nem tehet!

Ott látunk egy másik embert az uj testamentomban. Éles elméjü, irástudó, előkelő farizeus! Fiatal, tele ambicióval, tetterővel. Tetteivel ki akarja érdemelni Istennek jó tetszését. Ugy véli ezt elérhetni, hogy mindazokat, akikről hallja, hogy ama gyülölt Jézust, Isten fiának verve, börtönbe hurcoltatja. Ha a golgothai keresztről hall valamit, akkor már dühbe jön, legjobban szeretné a keresztet s annak követőit a világból kiirtani. Saulus tombol, ha a megfeszitett s feltámadott Krisztusról hall valamit.

De ime Damaskus falai alatt a feltámadott Krisztus megjelenik a tomboló ellenség előtt s ez összetör, mint egy gyenge nádszál. Belátja egy szempillantás alatt élete nagy tévedését, megtér s akit eddig gyülölt, üldözött, azt most szive teljes melegével szereti s meg nem szünik őt szolgálni, számára hiveket toborozni zsidók és nem zsidók közt. A vad, gyülölő hivőket üldöző Saulból igy lett a Krisztust alkalmas és alkalmatlan időben hirdető Pál! Pál a Krisztusért magára vett gunyt, lenézést, üldözést. Krisztus kedvéért tudott éhezni, szomjazni, verést eltürni, sőt börtönt szenvedni. De ez mind nem bántotta őt, emiatt nem busult, hanem örült s a hivőket is buzditotta, mondván: mindenkor örvendjetek! Mi képesitette Pált erre a sok szenvedésre? A Krisztus iránti szeretet. Mi adta neki az erőt arra, hogy a Krisztusról szóló evangeliomot hirdethette a legnagyobb üldöztetések s szenvedések közepette? A feltámadott Krisztus!

Pálnál láthatod, kedves olvasóm, az erőnek és a szeretetnek lelkét. De láthatod nála a józan elménck lelkét is.

Czézáreában egy fényes előkelő társaság ül együtt. Pálról beszélgetnek, hogy mióta szenved már börtönt, bilincset s mégis mily türelmes, mily boldogság ragyog le arcáról. Behivják Pált s megengedik neki, hogy védje magát. Pál nyugodt hangon mondja el élettörténetét, mily ellensége volt Krisztusnak s követőinek. Elmondja megtérése történetét is. Csodálatos dolgokat beszél. A hallgatók szinte ugy érzik, mintha minden, amit ez az ember beszél, ott a szemük láttára ujra lejátszódna, szinte önmagukra ismernek, mikor Pál a Krisztus elleni

éppen azt gyülölte, akit szeretnie kellett volna, éppen azt kergette, aki neki javát akarta. Saját vesztébe rohant, a kárhozat utján volt. De akkor az utolsó pillanatban megjelent a feltámadott s lerántotta szeméről a hályogot, most lát. Most látja a befutott tévutat s látja az előtte levő, szenvedésekkel megtelt keskeny utat, látja Krisztust, amint barátságosan integet s biztatja, hogy csak bátran előre a kitüzött cél után, ama romolhatatlan korona után! A hallgatóság érzi, hogy ez az ember, aki rab láncokba verve, csupa égő szeretet a Krisztus iránt, érzi, hogy ez az ember mást nem hirdetett görögnek, rómainak, zsidónak, urnak, szolgának egyaránt, mint azt, hogy a bünöket meg kell őszintén siratni, meg kell igazán bánni, meg kell térni, ujonnan kell születni s megtért emberekhez illendő cselekedeteket kell cselekedni, hogy Isten jótetszését birják. Mindnyájan érezték, hogy Pált erre a munkára az az erő s az a szeretet képesitette, amit Krisztustól nyert. Csak Festus érzett mást. Avagy tán ő is azt érezte, de hogy ezt a kellemetlen érzést s ezt a vádoló igazságot elhessegesse magától s másoktól, azt mondotta: „Bolondozol te Pál, a nagy bölcsesség miatt bolondultál meg!"

Hát persze, ez lett volna a legkönnyebb elintézési mód. Pálra ráfogni, hogy bolond s igy mindaz, amit mond, nem megszivlelésre méltó. Csakhogy Isten szent lelkének müködését ilyen érvekkel s ráfogásokkal nem lehet megakadályozni. Megszólal Festuson kivül még egy más valaki is, aki figyelmesen hallgatta Pált s akinek lelke mélyén ott ébredezett a büntudat, aki érezte, hogy Pálnak igaza van, meg kellene tisztulni, istenes életet kellene élni; igen is meg kellene térni s megtért emberekhez illendő cselekedeteket cselekedni. Ez Agrippa. Ő már nem szégyelli bevallani, hogy ha Pált még egy ideig hallgatja s gondolkozik a mondottak felett, akkor nem sok hija lesz, s ő is „keresztyén" lesz. Ime, Agrippa, egész mást olvasott ki Pál ragyogó arcából, nyugodt, melegen sugárzó szeméből, nem egy eszelős bolond félrebillent eszméinek a fejtegetését hallotta, hanem egy igazán ujraszületett embernek saját tetteivel megpecsételt s szenvedéseivel alátámasztott vallomását hallotta a Krisztusról s arról a benső, valóságos viszonyról, ami lehetséges a bünös ember és Jézus között. Agrippa nem nézte Pált eszelős bolondnak, ő jól érezte s tudta, hogy Pál a „józan elménék" lelkét nyerte s ez a józan elme ugy világitott most Agrippa bünös lelkébe, mint a fényes napsugár egy sötét oduba.

A Krisztushivő, Krisztust követő, megtért, ujonnan született embert e világ szereti, „eszelős"-nek nézni. A „hivőket" szeretik, „elmaradottak"-nak, „tulzók"-nak, „beszámithatatlanok"-nak tekinteni, mint ahogy Festus tette Pállal. Mikor egyszer egy főgimn. igazgatónak egyetmást elmondottam arról, Isten hogyan hallgatta meg imáimat s hogyan teljesitette a neki ajánlott kérést, mosolygott s kételkedett s azt mondta: szép, szép, de én nem tudok igy hinni! Természetes, hogy a világ nem tud hinni, mig a feltámadott Krisztusban kételkedik. Mig hályog van a szemén, nem látja a napot ragyogni az égen, hiába bizonyitom, hogy szépen ragyog! De ez ne bántson minket hivőket, ha százezer vak is bizonyitaná, hogy a nap nem ragyog, mi látjuk ragyogni! Mi a Krisztustól

Földrengés.

„Sem ezüstjök, sem aranyok nem szabadithatja meg őket az Ur haragjának napján, mert az ő busulásának tüze emészti meg az egész földet és hirtelenséggel való véget vet a földnek minden lakosiban." (Sofóniás 1. 18.)

Nem éreztem még földrengést, se annak borzasztó pusztitását még nem láttam, de a leirások és a képek alapján élénken el tudom képzelni, mily hirtelenséggel s borzasztó elemi erővel sodor száz meg százezreket a pusztulásba, biztos halálba.

Olyan földrengés, mint a mostani földrengés Japánban, még nem volt. Szept. elsején és másodikán 356 földrengést éreztek, szept. 3-án 289-et, szept. 4-én 173-at, szept. 5-én 148-at, szept. 6-án 63-at, összesen 1029 lökést. Hogy mit jelenthet ez, azt csak azok tudják megmondani, akik átélték. Mi csak halványan sejthetjük, hogy mi volt Japánban, ha a leirásokat olvassuk. Igyekezem egy megbizható forrás alapján leirni ezt a borzasztó, méreteiben alig elgondolható földrengést.

Legborzasztóbb volt az első nap, a szombat, szept. elsején. Amint az első földalatti lökések érezhetők voltak, működésbe jöttek a rég kialudt vulkánok s csak ugy ontották a tüzet, amit előmozditott a tomboló orkán. Házak, tornyok dülledeztek, az emberek egymás hátán tolongva elgázolták egymást, mindenki igyekezett menekülni a tüz, a felhőszakadás, a rohanó árviz elől. A földrengés egy 500,000 négyzetkilométernyi területen pusztitott. E területen körülbelül 9 millió ember lakik 5 nagy városban és 132 kisebb városban és faluban, Éppen ez a terület volt Japánnak legmüveltebb területe. Dacára a felhőszakadásnak s árviznek, Tokio városa pillanatok alatt lángokban állott. Az arzenál levegőbe röpült s ezer meg ezer embert pusztitott el. Az olajtartányok szintén explodáltak; a gázcsövek megrepedeztek s ontották a mérges gázt. Az emberek a nagyobb középületekben kerestek menedéket, parlamentben, egyetemen, templomokban, bankokban, muzeumokban, de a folyton ismétlődő földlökések ezeket is romba döntötték maguk alá temetve tiz meg tizezreket. Az egyetemi klinikán 800 beteg feküdt, mind a romokba vesztek. Szomoru rész-

lete a földrengésnek az egyik pamutgyárnak az esete. A munkások akkoriban éppen sztrájkoltak. nem a félelem, hanem az erőnek, szeretetnek s józan elménck lelkét nyerjük.

A Krisztus „erejével" le fogod győzni a világot, a hitetlenséget, a bünt; a Krisztus „szeretetével" tudod szolgálni környezetedet, ellenségedet, kergetőidet, rosszakaróidat s a Krisztustól nyert „józan elmével" meggyőződ majdan a boldogság, békesség és nyugalom után vágyódó boldogtalan, nyugtalan, szerencsétlen világot, hogy nincsen más ut, mely őt az óhajtott célhoz elvezetné csak a „feltámadott Krisztus!" Mi nem eszelősök, gyengeelméjüek módjára hiszünk és bizunk Jézus Krisztusban, hanem „józan elmével" valljuk magunkat a Krisztuséinak! Nekünk Krisztus az alfa és omega, a kezdet és a vég, a jelen és a jövő! Ő nekünk minden mindenekben!

W. J.

Ahol gyülölet és irigység honol, ott mindenkinek kell szenvedni.

*

Nem jó olajat a tüzre önteni.

*

Aki pártoskodást szit, a sátán malmára hajtja a vizet.

*

Hogy egyeztetheted össze nyelveddel Istent dicsérni s felebarátodat szapulni?

Aratási hálaünnepély. A budapesti német gyülekezetben a szokott ünnepélyességgel, nagy örömmel ünnepeltetett. A hivek a nagy drágaság dacára is igyekeztek benső hálájuknak külsőleg is kifejezést adni s több mint $1^1/_2$ millió koronát tettek az Ur oltárára, pedig többnyire csupa szegény emberek; az összes hivek közt talán csak egyetlen egynek van saját háza. A természetbeni adományokból a hivek a betegeknek és a szegényeknek juttattak, hogy azok is érezzenek az nap örömöt; érezzék, hogy az Ur az ő gyermekei révén reluk sem feledkezett meg.

Az ünnepély délutánján nem a prédikátor beszélt, hanem maguk a hivek. Öregek, fiatalok, több éves s csak nehány hónapos „hivők" felálltak s könytelt szemekkel tettek bizonyságot arról az összes jelenlevők előtt, hogy a jó Isten miként könyörült meg rajtok s miként dicsőitette meg magát bennük. A testvérek arra gondoltak ahányan csak voltak, ha már idelenn oly szép Isten gyermekének lenni, milyen szép lesz egykoron odafenn az Atya hajlékában?

*

A budapesti magyar gyülekezet s a nyiregyházi gyülekezet októbei 21-én tartja aratási hálaünnepélyét.

Örömünnep Miskolczon. Lapunk olvasói s egyháztagjaink ezentul többször hallanak majd valamit Miskolczról. Ott már több mint 15 éve egy hivőközösség alakult egy buzgó keresztyén

---

Ez a gyár a maga 17500 emberét bezárta a gyárba, hogy ne csatlakozhassanak ők is a sztrájkolókhoz. Az összedülő épületek s a kitört tüz az egész tömeget elpusztitotta. Katonákat vezényeltek ki, hogy az állatkert vadállatjait lőjjék le. Repülők, kik a levegőbe emelkedtek, hogy tájékozást szerezzenek az égő városról, azt jelentették, hogy felülről nézve Tokio az égő pokolhoz hasonlitott. Amilyen borzasztó volt Tokio, a főváros pusztulása, éppen olyan borzasztó volt Jokohama, kikötő város pusztulása is Az első lökéstől számitott 10 percen belül az egész alsó város viz alatt volt Tüz pusztitott s igy tüz és viztől támadva, üldözve, orditott a menekülő tömeg. Atami tengerparti város s még számos kisebb-nagyobb város és falu, amelyek a parthoz közelebb voltak, teljesen eltüntek a föld szinéről. Egy személyvonatot, mely Kobe felé igyekezett, az orkán felkapott s a tengerbe dobta; a 300 utasból csak egy pár menekült. A kikötőben levő kereskedelmi és csatahajók nagy része elsülyedt. Viszont két nagy személyszállitó hajót a hullámok a magasba emelve eltünt, de viszont a régebben eltünt Oschina szigete ujra feltünt a tengerből, de most egy müködő tüzhányó heggyel. Az emberek, akik még életben maradtak az elpusztult területen, a legnagyobb nyomorba jutottak, mert minden közlekedési eszköztől elvágattak: se vasut, se hajó, se országut. A zavaros helyzetet gonosztevők igyekeztek hihasználni s fosztogatásokba kezdtek. Az ezerszámra heverő holttesteket, hogy valami ragályos betegség ki ne törjön, az égő épületekbe dobták s igy elhamvasztották. Végre katonák zárták el az elpusztult területeket s tartották fenn a rendet. Azonnal uj kormány alakult, szabad ég alatt tették le az esküt, mert a föld mindig ingott s felszóllitották a népet, hogy ebben a nagy szerencsétlenségben is viselkedjék nyugodtan. A sebesülteket az épségben maradt szigetekre szállitották. Amerika mindjárt nagy élelmiszer hajókat inditott utnak Japán felé. Világszerte nagy a részvét a japán nép iránt

*

Mostanában olvasom az ótestamentom pró-

fáradozása folytán. Ez a kis közösség szépen dolgozgatott, csendben maradván, anélkül, hogy más fennálló hivőközösségekhez csatlakozott volna. Most vezetői elérkezettnek látták az időt arra, hogy nagyobb szervezethez csatlakozzanak. A nyiregyházi pünkösdi kápolnaszentelés alkalmával megismerkedtek a methodista egyház vezetőivel, tagjaival, szervezetével s szellemével s október hó 14-én hivatalosan is csatlakoztak Funk M. superintendens jelenlétében a magyarországi püspöki methodista egyházhoz. Egyházunkba felvettünk 9 rendes és 2 próbatagot, összesen 11 tagot Az a szoba, ahol gyülekeztünk vasárnap d. u több mint 50 hallgatót fogadott be, akik a superintendens ajkairól hallgatták a golgotai keresztről szóló, bünösöket megváltó evangeliumot. A miskolczi testvérek szakszerüen vezetett, csupa, fiatal temperamentumos tagokból álló énekkara alapos készültséggel több éneket énekelt s egyes testvérek szavaltak. A beszédek, az énekek, a szavalatok azt az egy célt szolgálták: lelkeket az Ur Jézushoz vezetni a bünbevallás s a megtérés révén, hit által. A golgotai kereszt lesujtóan azt az igazságot állitja eléd, hogy bünös vagy, azért kellett Krisztusnak meghalnia; de egy felemelő, vigasztaló igazságot is mond: Krisztus vére által meg tudsz szabadulni büneidtől. A hivő keresztyén élete a Golgotákoz vezet, de onnan a feltámadáshoz!

Este a miskolczi testvérek a Nyiregyházáról, Budapestről érkezett testvérek s más miskolczi érdeklődők részére igazi, őszinte szeretetvendégséget rendeztek, melyen az összes résztvevők „szöllő s lágy kenyér" mellett este 10-ig még együtt voltak. A kar még sok szép éneket énekelt, a testvérek szavaltak, egyes testvérek az Igével szolgáltak s imával befejezvén a szeretetvendégséget s az egész ünnepélyt, mindegyikünk avval a mély benyomással távozott, hogy az Ur lelke vezérelt minket össze s az Ur iránti szeretet köt minket össze, mely erősebb minden emberi szervezetnél Avval az érzéssel váltunk el egymástól, hogy az Ur mint munkatársakat hivott az ő munkájába az nap, hogy férfiak, nők, ifjak és hajadonok a maguk körében segitsenek lelkeket kivezetni a sötétségből a világosságra, a széles utról a keskeny utra! Bár adná Istenünk, hogy Miskolczon is lehetnénk sok léleknek az Ur Jézushoz vezérlő kalauza! Bár térne meg munkánk következtében minél több lélek!

Iratterjesztésünk végre megindulhat. A kormány megadta Szabó Ede nyiregyházi testvérünk részére az engedélyt arra, hogy irataink az egész ország területén akadálytalanul terjeszthesse Pár hét mulva Szabó testvér megkezdi müködését.

Budakeszi árvaházunkra a nyiregyházi testvérek nemcsak a multkoriban bejelentett 7 mázsa buzát adták, hanem azóta még többen hoztak pénzbeli és természetbeni adományt. Isten áldása nyugodjék a jókedvü adakozókon.

Szakitós falinaptár Egyházunk igen nagy anyagi áldozatok árán megkisérelte egy bibliai tartalommal ellátott szakitós falinaptárt kiadni. Azon a lapon, mely a dátumot mutatja, az év minden napjára egy rövid bibliai vers, avagy elmélkedés is van, mely lelki táplálékot akar nyujtani Mivel e naptár csupán bibliai leckéket hoz, minden felekezet ugy terjesztheti, mintha csak a sajátja volna. A Bethánia-nyomda állitja elő ezt a naptárt háromezer példányban s már most megrendelhető a Ker. Könyvesháznál Budapest, Felsőerdősor 5. Egy naptár ára körülbelül 3000 korona

---

a földet és imé az egész föld nyugszik és nagy bátorságban vagyon "

A világháboru borzasztó volt s még most is dühöng, ha nem is fegyveresen, de éppen olyan borzasztó eszközökkel. Csak gondolj a franciák kiéheztető politikájára a Ruhr-területen. De a világháboru alatti és utáni szenvedések nem rázták fel az embereket se az oceánon innen, se az oceánon tul. A prófétának igaza van, mikor ugy látja, hogy az egész föld nagy nyugalomban s bátorságban vagyon. Nem akar eszmélni, nem akarja megérteni, hogy van egy igazságos, jó Isten, aki azt mondja: „Gondoljátok meg jól a ti dolgaitokat!" Nem akarják megérteni a hosszutürő Isten szavát: „Térjetek meg kérlek a ti gonosz utaitokról és gonosz cselekedeteitekről; térjetek én hozzám s én ti hozzátok térek."

Én a mostani földrengést nem nézem másnak, mint hangos intésnek a jó Isten részéről, hogy az egész föld ne legyen olyan „nagy bátorság"-ban Gondolkodjék az ember, aki szeretné Istent detronizálni, hogy mégis csak Isten ül a trónon, ő igazgat, kormányoz, számonkér, gondoz mindeneket.

A modern ember nagyon szeret kérkedni a tudományával, de azt még nem tudta megállapitani, hogy mikor lesz földrengés és hol lesz földrengés. Pontosan ki tudják számitani, hol és mikor lesz napfogyatkozás s hogy valamely bolygó vagy üstökös hány száz, vagy hány ezer év mulva fog visszatérni, de a földrengés helyét, idejét és nagyságát még nem számitotta ki semmiféle tudós.

Azt is mondja a modern ember, hogy ő csak azt hiszi, amit lát! Ezzel szemben azt állitom, hogy nem hiszi azt, amit lát. Mert hisz ezt a földrengést, ezt a pusztitást most látja, avagy olvashat róla s mégsem hiszi, hogy ez előre volt bejelentve. Isten könyvében, a mi bibliánkban meg van mondva egész világosan: „lesznek földindulások minden helyeken." Olvasd el gondolkodva Máté 24-ik, Márk 13-ik és Lukács 21-ik fejezetét s majd megérted, hogy a biblia nem állit valótlant. Csodálatos pontossággal bekövetkezett minden, amint az emlitett fejezetekben meg van irva.

Akarod az időbeli sorrendet is követni? Ime: Krisztus után 79-ben elpusztult Pompeji és

lesz. Akik szeretnének magyar nyelvü szakitós naptárt venni, azokat kérjük, hogy mielőbb jelentsék be fenti cimnél hány darabra tartanak igényt, mert ez az egyetlen magyar nyelvü szakitós naptár. E naptár kiadására egyházunkat az a körülmény inditotta, hogy eddig ilyenfajta naptárt csak német nyelven lehetett kapni. Tudtunkkal ez az első kisérlet arra, hogy a csak magyarul beszélő közönség ilyen irányu naptárral kielégittessék. Kérjük tömeges terjesztését.

Prédikátorelőképző iskolánk a jobb elhelyezkedés végett ki lett telepitve Budakeszi nyaralótelepünkre. Ez az intézkedés lehetővé teszi azt, hogy az e célra Budapesten lefoglalt helyiségek az ifjak otthonának kibővitésére foglalhatók le. Dr. Barta B. az iskola tanára szintén Budakeszin fog lakni a Mocsnik-féle villában. A tanuló ifjak pedig odakünn egészségesebb elhelyezést nyernek.

Kézimunka iskola Kispesten. Egyházunk alkalmat akar nyujtani, hogy a mai nehéz kereseti viszonyok közt a megélhetési lehetőségek könnyebbekké tétessenek s azért Kispesten a gyülekezeti helyiségben fiatal leányok részére kézimunka iskolát nyitott október 12-én ünnepélyes istentisztelet keretén belül. Egy női kézimunka tanerőt alkalmaztunk, ki fiatal leányokat többféle, hasznothajtó kézimunkára megtanit A tanfolyamot Révai Mariska gyülekezeti testvér vezeti egy bizottság felügyelete mellett. Az órák alatt vallásos énekekkel s hasznos felolvasásokkal fogják a tanulást kedvessé tenni. Igy kettős célt akarunk szolgálni, a testet és a lelket nevelni s képezni.

Női bibliakurzus Budakeszin Hálás köszönettel tartozunk az Urnak, aki megengedte, hogy Budakeszin gyermeknyaraló-telepünkön nők számára bibliakurzust tartsunk. A kurzus célja volt olyan egyéneket, akik már az Ur Jézust ismerik a Szentirás igazságaiba mélyebben bevezetni.

A bibliakurzus szeptember 11-től 16-ig tartott. Ez idő alatt bőséges a kalom nyilott a Biblia igazságai felett való elmélkedésre. A megnyitó beszédet Funk Márton szuperintendens testvérünk tartotta Máté evangéliomának 17. rész 1-9. verseinek alapján. Reá mutatott arra, hogy mennyire fontos lelki fejlődésünk érdekében olykor a magányba visszavonulni. Ez azonban nem azt jelenti, hogy zárkózzunk el a világtól teljesen, hanem hogy gyüjtsön erőt a bün elleni küzdelemre.

Dr. Szalosné testvérünk igazán áldásosan munkálkodott közöttünk. Előadásai mélyen bibliikusak voltak. Különösen a megváltás tényét fejtegette előadásai során. A zsidónép kivonulása Egyiptomból s bemenetele az igéret földjére előképe annak, hogy az Ur Jézus csodálatosképpen hozza ki az egyes embert a bün sötétségéből és rabszolgaságából az Ő csodálatos világosságára.

Valljuk be büneinket. Természetesen nem akárkinek, hanem egy megbizható lelki embernek. Az álszégyen sok embert visszatart ettől. Pedig jobb, ha büneink itt lesznek nyilvánvalók, mint egykor az örökkévalóságban minden ember előtt Ha komoly, őszinte bünvallomás utján kitárjuk szivünket egy istenfélő egyén előtt, ugy a gonosznak hatalma megtörik rajtunk s csak mint kisértő közelithet hozzánk, de Isten segitségével győzedelmeskedhetünk felette.

Hogy Isten akarata szerint élhessünk, szükségünk van az Ő Szentlelkére. S ezt mindenki elnyerheti Istentől, aki komolyan őszintén kéri. A szentlélek munkálja bennünk az őszinte bünbána-

---

Herculanum; 1703 ban Jeddo (Japán)-ban a földrengés 100,000 embert pusztitott Lissabont 1755-ben tette tönkre, San Franciskot 1906-ban, Siciliát és Calabriát 1908-ban. Most pedig Tokiot és Jokohamat tette tönkre s mint most már megállapitást nyert, körülbelül elpusztult 1,350,000 ember. Hogy pénzben mit jelent ez a pusztitás, nem is lehet kiszámitani. Azt mondják, hogy 3—4 évre lesz szükség, még megint helyre tudnak mindent ugy állitani, mint volt; sőt sok helyen egyáltalában nem is lehet helyreállitani a régi állapotot, mert a föld felülete teljesen megváltozott. Szakemberek azt állitják, hogy a földrengés következtében Japán megszünt nagyhatalom lenni s harmadrendü állammá sülyedt.

Mi bibliahivő emberek ebből az egészből azt látjuk, hogy mennyire igaza van a bibliának, mikor azt mondja az emberről, hogy olyan mint a virág, mint a köd, mint a füst! Hirtelen semmisülhet meg. Olyan az ember, mintha ma király, holnap koldus volna!

Mi azt látjuk, hogy a biblia jövendölései A Messiás eljövetele megjövendöltetett — eljött; Jeruzsálem pusztulása, a zsidók szétszórása megjövendöltetett, bekövetkezett; háboru, éhség, drágaság, dögvész, földrengés megjövendöltetett, bekövetkezett! A föld megsemmisülése, Krisztus eljövetele az itéletre megjövendöltetett, el fog következni! Amint beteljesedett az egyik jövendölés, szükségképpen beteljesedik a másik is Mi biblia hivő emberek azt mondjuk, hogy Isten az ő igéire még minden időben rátette a pecsétet, hogy ez igy van! Ha tényleg igaz az, amit mondani szeretsz, hogy akkor hiszed, ha látod, hát akkor lásd most azt a borzasztó földindulást s pusztulást.

Ne mond azt, hogy háboru is, földrengés is volt azelőtt s lesz ezután is. Nézd meg jobban az összefüggést s ne vágd rá olyan könnyen, hogy mindent a természet okoz, mindent természeti erők közrehatásából lehet megmagyarázni.

Mikor Jézus imájára az Atya felelt: „Megdicsőitettelek s ismét megdicsőitlek!“ Sokan azt mondták: mennydörgés volt, mások meg azt álli-

ot, ő ad bizonyságot szivünkbe, hogy Isten gyermekeivé fogadott bennünket. Ha Istennek Szentlelkét elnyertük, vigyázzunk, hogy büneink által meg ne szomoritsuk s el ne veszitsük.

Dr. Csia Lajosné, mint orvos és hivő keresztény nő reá mutatott arra, hogy testünk arra van hivatva, hogy Isten Szentlelkének temploma legyen s mint ilyen szükséges, hogy kellő gondot forditsunk reá. Tisztaság, mértékletes, józan életmód nagyban elősegitik a testi egászséget.

Baumann Emil györkönyi prédikátor testvérünk nagyon fontos dologra tette figyelmessé az édesanyákat, arra tudniillik, hogy gyermekeikért imádkozzanak. Fontos a gyermek testi, szellemi nevelése, de még sokkal fontosabb, hogy édesányja folytonosan imádkozzon érte Semmi ugy meg nem védelmezi a gyermeket a gonoszság, a bün ellen, mint az édes anya buzgó imádsága.

A világ azt hiszi, hogy nagy államférfiak kisegitik minden bajából. Az imádság azonban többet ér minden emberi bölcseségnél. Ha nagy emberek életrajzát olvassuk, rendszerint azt tapasztaljuk, hogy istenfélő jámbor édesanyjuk volt. Jelen korunknak égető szüksége van olyan édesanyákra, akik gyermekeikért imádkoznak.

Az Istenben hivő jámbor édesanya legszebb példája az Ószövetségben Anna, aki az Urhoz imádkozik, hogy neki gyermeket s megigéri Istennek, ha meghallgatja kérését, a gyermeket teljesen neki fogja szentelni. És Isten meghallgatta Anna imádságát, fiut ad neki, aki próféta s egyszersmint népének politikai vezérembere, aki mindenben Isten akarata szerint cselekszik.

Adjon Isten a mi magyar népünknek olyan édesanyákat, akik gyermekeikért buzgón imádkoznak s olyan gyermekeket, akik Isten akaratát követik mindenben. *R. M.*

Ma is sokan azt mondják a japáni földrengésre: természetes tünemény volt, természetadta okoknál fogva. Mi meg azt mondjuk: Isten szólt hozzánk, hogy térjünk meg s legyünk neki végre igaz, engedelmes gyermekei, kik egymást becsülik, egymást szeretik, felekezet és fajra való tekintet nélkül.

Ha megremeg, meginog a föld, hogy dől romba a legbüszkébb, a legerősebb emberi alkotás, hogy veszti értékét, arany, ezüst, tudás! Isten erős keze nagy hirtelenséggel tud milliókat, sőt az egész földet semmivé tenni s egy pillanat alatt lehet uj föld, lehet uj ég!

Mi imádunk, mi félünk, mi szeretünk téged, hatalmas, jóságos, irgalmas, hosszutürő Atyánk. Erős vagy, nagy vagy! Jó vagy, a szeretet vagy! Intesz minket, hogy el ne vesszünk!

W. J.

Az emberek igy tartják, amilyen az adjon Isten, olyan a fogadj Isten. De Isten olyanokat is üdvözöl köszöntésével, akik nem viszonozzák köszöntését.

A szomoruság idején...

(Spurgeontől.)

Minden szomoru testvért felhivok, hogy Istenhez kiáltson, aki megadja neki a kegyelmet, mely által képes lesz minden megkisértetésben Isten kezét látni. Aki ezen kegyelmet elnyerte az a megpróbáltatás idején is örvendve fogja mondani:

„Ez az Ur keze, azt tegye velem, amit jónak lát!“

Ha ezen kegyelmet egyszer elfogadtuk, akkor véget érnek a megpróbáltatások is; mivel Isten ha látja, hogy gyermeke hüen cselekszik akarata szerint, kezét vissza vonja és igy szól:

„Már nem kell többé gyermekemet büntetni, mert aláveti magát akaratomnak. Azt amit megpróbáltatásaimmal elérni akartam, elértem. Ezért nem viszem többé kisértetbe“.

A segitséget kétféleképen kereshetjük. Az egyik, hogy barátainkhoz fussunk és csalódni fogunk. A másik mód az, hogy először Istenhez forduljunk; az a legrövidebb ut. Isten megteheti, hogy barátaink segitsenek rajtunk, de „Először Istent keressétek és az ő igazságát“. Isten keze bizonyára meg fog szabaditani bennünket minden gonosztól. Ezért haladjatok a rövidebb uton és keressétek fel imáitokban először Istent.

Emberi barátok gyakran cserben hagynak bennünket. A leghivebb sziv is gyakran érzéstelen. De a ti Istenetek mindenható és örökké való. „Ki az, aki valaha hiába bizott benne?“ Ki az, aki mondhatja: „Reá tekintettem, benne biztam, de reményemben csalódtam.“

Nézzétek, hogy nyilvánul Dávidnak Istenben való mély bizalma, midőn önönmagához szól: „Isten meg fog szabaditani“. Minden ügyét Isten kezébe teszi le, azt mondva:

„Isten majd fog erről gondoskodni“.

Vajjon ki rendithető meg azt az embert, aki ezen Istenben való bizalmát és megnyugvását minden időben megőrzi? És ha a hegyek esnének is a tengerbe és a föld rendülne meg, mégis megőrizné „lelkét türelmessége által“. Ilyen emberről mondjuk: „Lelke jó helyen van és nemzetsége örökölni fogja a világot“. Isten angyala által megfogja őrizni minden időben. Ily ember a „minden megelégedésnek“ titkos lakásában fog lakozni és az ő szárnyai alatt fog menedéket találni. Az Ur igy fog hozzá szólani:

„Mivel teljes bizalmával hozzám fordult, meg fogom szabaditani, meg fogom dicsőiteni, mivel ismerte az én nevemet.“ Zsolt. 91.

„Bizzatok ezért az Urban minden időben, mivel az Ur, az Örökkévaló, minden hatalom creje.“ Bármilyen legyen is bajotok, forduljatok vele teljes bizalommal Istenhez és hagyjátok őt cselekedni. Ne támaszkodjatok se jobbra se balra; elesnétek és az a bot, melyre támaszkodtok átszurna titeket, mint egy kard!

Támaszkodjatok teljesen Istenre, mivel ő mindenütt jelenvaló; ő benne bizva nem fogtok csalódni! (Franciából forditotta B. H.)

Egy elszakitott biblia hatalma . . .

Ha valaki ujonnan nem születik meg nem láthatja Isten országát.
(János 3. 3.)

Már jó ideje lehet, hogy egy omnibuszon egy francia nyelvtanárral találkoztam, aki engem az utasok előtt azzal vádolt, hogy keresztény iratok terjesztésének ürügye alatt politikai propagandát üzök Spanyolországban.

„Az a könyv — ugymond — melyet a „Hivők" Szentirásnak neveznek csak egy torzképe az igazi bibliának!"

Magam részéről a bibliát védelmezni kezdtem. Vitánk azonban legnagyobb meglepetésemre azzal végződött, hogy a tanár elválásunkkor igy szólt hozzám: „Mivel most el kell válnunk arra kérném, hogy sziveskedjék nekem egy bibliát eladni mert vitánkból kifolyólag ezzel a könyvvel jobban szeretnék megismerkedni."

Ezzel elváltunk. Néhány év mulva, egy kisebb városban, ahol bibliákat akartam árusitani, egy vendéglőben szállottam meg. Már jó ideig ülhettem az étteremben midőn egy uriember, aki már jó ideig figyelmesen nézett rám, hozzám közeledik és igy szól hozzám: „Bocsánat uram ugyebár ön az aki Barcelónában bibliákat árusitott?" „Igen én vagyok az" — feleltem felismerve a tanárt akivel akkoriban találkoztam.

„Néhány fontos dolgot szeretnék önnek elmondani. Különösen arról a bibliáról, melyet pár évvel ezelőtt öntől vásároltam Sziveskedjék talán szobámba fáradni" szólott a tanár.

Készségesen teljesitettem kivánságát. Szobájában a következőket mondotta:

„Rövid időre rá, hogy önnel találkoztam visszatértem hazámba, hogy hivatásomat mint francia nyelvtanár folytassam. Egyuttal folytattam régi kicsapongó életmódomat gazdag barátommal. Mivel neki több pénze volt mint nekem ő viselte mulatságaink anyagi részét. Életmódom annyira züllött volt, hogy volt tanitványaim mind elhagytak; azonkivül egy ujabb szenvedélynek adtam oda magamat: reggeltől estig dohányoztam. Hogy jobban kifejezést adjak megvetésemnek azon biblia iránt melyet öntől vásároltam a lapokat egyenként kezdtem kitépni, hogy velük pipámat meggyujtsam.

Egy napon azonban hiába keresem a bibliának még megmaradt részét; seholsem tudtam ráakadni; ez azonban nem okozott fejtörést.

Észre kellett vennem, hogy vig barátom, kezdett elhidegülni velem szemben. A mulatóhelyeken, ahol ezelőtt idönk legnagyobb részét töltöttük nem láttam többé. Mivel senkisem volt aki kiadásaimat fedezze elmaradását nagyon megéreztem. Helyzetem rosszabb és rosszabb lett; hitelezőim elhagytak. Adósságom folytonosan növekedett és már már láttam elközeledni azt az időt, mikor, majd kenyeremet koldulással kell megszereznem. Ezért elhatároztam, hogy egykori barátomat felkérem, hogy segitsen rajtam.

Elmentem hozzá és látva, hogy nem haragos irántam bátorkodtam neki feltárni szomoru helyzetemet, kérve őt, hogy ne hagyjon éhen halni.

„Szivesen segitek rajtad — felelt mosolyogva barátom — hiszen gazdag lettem mert nálad betörtem és loptam valamit!"

„Loptál? loptál?" kiáltottam. „Hogyan találhattál valamit ott ahol magam sem tudok semmit sem találni?" „De igen egy nagy kincs volt a házadban; a kincsek kincse; majd rögtön megmutatom."

Egy fiókból egy elszakitott könyvet vett ki, melyet azonnal felismertem; az öntől várárolt biblia volt az.

„Oh — feleltem — ily büntényért senkisem büntetne meg, máskülönben is csak néhány oldal van még abból."

„Ez igaz! — felelte barátom — de ez a pár oldal elegendő volt arra, hogy megváltoztassa szivemet és jobb utra vezessen!"

„Komolyan beszélsz? Igaz ez?"

„Igen. Az nyilvánvaló, hogy Isten csodát tett itt velem. „Egy napon meglátogattalak, mivel azonban nem voltál odahaza, körülnéztem szobádban és szemem egy az asztalon fekvő könyvön akadt meg. Kinyitottam, hogy belőle olvassak mig te visszatérsz. Mivel teljesen szakadt volt arra következtettem, hogy valamilyen értéktelen dolog.

Lapozgatás közben szemem a következő mondaton akadt meg: „Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterheltettek és én megnyugtatlak titeket" Máté. 11. 28.

E vers jelentősége eleinte nem nyugtalanitott; de azóta mégis mély benyomást tett lelkemre.

Egy idő óta elégedetlen voltam magammal és az egész világgal; az az elégedetlenség mindenhová követett engem. Éreztem, hogy mostani életmódom nem tehet boldoggá és hogy mindenáron más utra kell térnem. Eddig gonosz szenvedélyeim uralkodtak felettem. Végre be kellett látnom, hogy az idézett vers rám is vonatkozik. Jobban megakartam ismerkedni ezzel a könyvvel, mivel tudtam, hogy hogy kérésemet ugy sem utasitanád vissza magammal vittem nem várva meg mig haza térsz. Odahaza a még megmaradt lapokat szinte „elnyeltem" és minél többet olvastam belőle annál inkább ismertem fel Jézus Krisztust mint az én lelkem Megváltóját.',

Barátom ezen különös szavai, az Önnel az omnibuszon folytatott eszmecserére emlékeztettek, midőn Ön elválásunkkor mondotta, hogy az aki figyelemmel és imádkozva olvassa a bibliát az meg fogja találni lelki nyugalmát és teljesen megváltozik.

Régi barátom szavait, melyek mély benyomást tettek lelkemre, figyelemmel hallgattam és

nemsokára Megváltónk bizonyságot adott mindkettőnk lelkébe, hogy Isten végtelen szeretete által mi is megvagyunk váltva büneinktől."

Kedves barátom megvannak e már bünneid bocsájtva? Meg találtad-e már lelked nyugalmát? Ha nem, ugy siess most Jézushoz, mivel „Ő viselte a mi büneink terhét a keresztfán."

(Franciából forditotta B . . . Henrik.)

Mit adtok Jézusnak?

Egyszer a tanitó kérdezte a gyermekeket vajjon mit is adnának Jézusnak, ha megint visszajönne? Az egyik azt felelte: „Ha Jézus eljönne, odaadnám neki vasárnapi ruhámat." A másik azt mondta: „Én odaadnám neki az ebédemet." A harmadik azt mondta: „Én meg az ágyamat adom neki, hogy pihenjen benne." „Jól van fiuk" mondá a tanitó, „megjegyzem magamnak." Nemsokára ezután, mikor a fiuk megint az iskolában ültek, beborult az ég, villámlott, mennydörgött s csak ugy ömlött az eső. Amint kicsit kiderült, egyszer csak kopog valaki az iskola ajtajánál Ott állt átázva, átfázva egy öreg, szakadozott ruháju koldus. A tanitó mindjárt kihivta a három fiut s azt kérdezte tőlük, hogy emlékeznek-e még igéretükre? Azt válaszolták, hogy igen. Akkor a tanitó azt mondta az elsőnek: „Menj és hozd el ennek a szakadozott ruháju koldusnak a vasárnapi ruhádat." A másiknak azt mondta: „Siess és hozd el az ebédedet," a harmadiknak azt mondta: „Te pedig menj és készitsd ágyadat az elfáradt s fázó öreg ember számára." A fiuk ugy tettek, mint tanitójuk mondotta. Másnap az öreg ember elment. A tanitó pedig kérdezte a fiukat, hogy ismerték-e ki volt az öreg ember? Azt mondták, nem. Akkor a tanitó azt mondta, hogy ez Jézus volt. A fiuk csodálkoztak afelett, hogy Jézus ilyen módon jön az emberekhez. Pedig igy jön. Amit egyikkel tettetek ezen kicsiny emberekkel, azt velem tettétek!

Tüzet nem lehet tüzzel oltani.

*

Ne csapkodj minden légy után.

*

Egy jó szó sokszor többet tud végbez vinni, mint egy egész hadsereg.

*

Pénzzel sokat el lehet érni, a szeretettel mindent.

*

A szeretet ugy csillapitja a haragot, mint a viz a tüzet.

*

Két veszekedő fél közt egyiknek sincsen igaza.

Hangok a „Békeharang" olvasói köréből.

A szerkesztőhöz nemcsak cikkek s előfizetések jönnek, hanem időnként szép levelek is, melyek azt bizonyitják, hogy a »Békeharang« olyan hangnemet használ, s olyan szellemben ir, mely sok lélekben visszhangot kelt. Ilyen az alábbi pár sor is:

»Sok-sok tojás árával vagyok adós, egyelőre 4-et küldök, az Ur jóságos kegyelme által jövőben is küldök. A Békeharang gazdag lelki tápot nyujt mindnyájunknak. Csak tovább is ezen a vágányokon! Bár már ott tartanánk, hogy hetenként jelenhetne meg. Nehezen várjuk a következő számot.«

*

Örülök, hogy jelen levél irójának a »Békeharang« tehet szolgálatot. Ott még nem tartunk, hogy hetilap lehetne, de azt az Ur segitségével továbbra is. megakarjuk tenni, hogy »gazdag lelki táplálékot« nyujtson lapunk, egyszerü és tanult embernek, methodistának s nem methodistának.

Egy másik levéliró ezeket irja: »A »Békeharang« nehány gyönyörü cikke kötötte le figyelmemet s inditotta fel bennem azt az érzést kérdezni Öntől, mit tegyen az ember, hogy lángra lobbantsa bensejében a hitet? Mert határozottan állithatom, hogy az Ur engem is hivott mint Istentagadót s én nem tudok megindulni. A közelmultban azt irta Ön egyik cikkében: a methodismus nem a felekezeti hovatartozóság szerint itéli meg a felebarátot, hanem hogy hogyan áll az illető a Krisztushoz. Ez isteni szép! Egy érzés hajt, keresni, kutatni a Krisztus felé vezető utat.«

*

Oh, de örülök, hogy ennek a kedves olvasónak Isten után, világosság, igazság után vágyódó lelkének a Békeharang vihetett pár sugarat. Tudom magamról, hogy akiben az Ur megkezdte a hit munkáját, abban el is végzi. Imáimba foglalom ezentul ezt a megindulni nem tudó lelket, hogy az Ur, aki hivta, adja meg neki a lökést is, hogy elinduljon hazafelé, oda, ahonnan a hivó hang jön. Örülnék, ha a Békeharang jelen számának vagy a jövő számok

valamelyikének cikke képezné a lökést, hogy ez a lélek a Krisztus felé vezető uton eljusson a jó, az irgalmas Atyához, ki tárt karokkal fogadja a hazatérő, bünbánó, uj életet élni akaró fiut.

*

A »Békeharang« egy hüséges olvasója és munkatársa a következőket irta:

Rájöttem ugyanis arra, hogyha valamit, legyen az bármi is, csak egyszer olvasunk át, azt nem fogjuk emlékezetünkben tartani soha, az nem megy át Énünkbe, nem válik egyéni tudásunkká soha.

Mit akarok most már ezzel mondani? Azt, hogy amint azt már a napilapoknál is megszoktuk, a »Békeharang«-ot is csak futólag, egyszer olvassuk el, valóban »átfutjuk.« Ez pedig nincs rendjén igy. Tudom, hogy a cikkek imádkozó lélekkel iratnak meg. Az olvasó pedig ezekből egyszeri, futólagos átolvasással a maga számára nem nyer semmit. Szükséges, hogy a »Békeharang«-ot ne csak átfussuk, hanem valóban belemerüljünk, valóban tanulmányozzuk, mert csak igy lesz az olvasás ránk nézve is áldásossá és igy ad maradandó értéket a lelkünknek.

*

Egyet értek fenti sorokkal, u ert mint szerkesztőnek háromszor kell átolvasnom az összes cikkeket s azért mégis elöveszem a Békeharang egyes számait s többször olvasgatom a megjelent cikkeket a magam épülésére. Aki tényleg épülni akar, az bizonyára többször olvassa el az egyes cikkeket s mindig merit belőle valamit. Láttam azonban előfizetőknél már fel nem vágott Békeharangot is! Óh, bár azt ne lehetne látni sehol.

*

Idézett sorokból azt látjuk, hogy a »Békeharang«-nak van már oly olvasó közönsége, mely a lappal egybeforrt s a lap által az Urhoz vezettetik, van tehát lapunknak missziója s létjogosultsága. Bár vezethetne a Békeharang 1000 száma egy-egy lelket az Urhoz, ha csak egy lépéssel is közelebb. Óh, Uram, álld meg lapunk müködését, áldd meg szeretett olvasóközönségét!

W. J.

Egy érdekes vizsga.

Egy fiatal ember misszionárius akart lenni. Jelentkezett. A missiói intézet megbizott egy predikátort, hogy vizsgáztassa a fiatal embert A predikátor levelet irt a jó messze lakó fiatal embernek, hogy másnap reggel pont hat órakor legyen a lakásán. Pont hat órakor ott volt a fiatal ember. Várt egy órát, várt két órát, várt három órát, de a predikátor csak nem jött. Az ifju ezen csodálkozott, de azért türelmesen várt. Végre kijött a predikátor s igy szólitotta meg a fiatal embert: „Ön missionárius akar lenni?" „Igen uram" „Szereti Ön Jézust?" „Remélem szeretem." „Van Önnek már valamilyen előképzettsége?" „Van egy kevés". Nos akkor vizsgáztatom. Mondja meg milyen betükből áll ez a szó: macska? A fiatal ember eleinte kissé furcsának látta ezt a kérdést, de csakhamar leküzdte zavarát s azt felelte: m—a—cs—k—a betükből! „Nagyon jó", mondá a predikátor. „Hát ez a másik szó: kutya, milyen betükből áll?" A fiatal ember meghökkent, mert nem tudta komoly-e a dolog vagy csak tréfa akar lenni. De ekkor a predikátor azt mondta neki: „No csak ne féljen, feleljen bátran. Az első kérdésre is jól felelt, azt hiszem a másik kérdés is sikerül. Igaz, kissé nehéz kérdés, de Ön bizonyára megfelel rá" A fiatal ember tényleg neki bátorkodott s azt mondta: k—u—ty—a betükből. „Nagyon jó. Látom ezt jól érti. No most nézzük mit tud a számtanból Mennyi kétszer kettő?" Erre is megfelelt az ifju. „Nagyszerü, nagyszerü" mondá a predikátor, „Ön fényesen vizsgázott." A fiatal ember zavartan nézte s hallgatta a predikátort, mert előtte érthetetlen volt a dolog De a predikátor most ujra megszólalt: „Ön tényleg jól vizsgázott, mert önnek legalább is reggel három órakor kellett felkelnie, hogy a hosszu utat megtehesse, ebből azt látom, hogy Ön határozott s akaraterős; én 6 órára rendeltem be Önt s tényleg pont hatkor itt volt, tehát látom Ön pontos; én 3 óra hosszat várattam Önt az előszobában s Ön türelmesen várt. Azt kérdeztem Öntől, hogy szereti-e Jézust s Ön azt felelte: remélem szeretem", ebből azt látom Ön nem beképzelt, sem kevély, hanem alázatos. Én két gyerekes kérdést adtam Önnek s bár láttam csodálkozását s benső küzdelmét, de Ön mégis felelt a kicsinyes kérdésekre, ebből azt látom, hogy Ön tud önmegtagadó lenni. Mikor számoltattam Önnel, Ön akkor is bátran felelt s állhatatos volt a felelet adásban. Ön megállotta a vizsgát, mert a misszióban határozott, akaraterős, pontos, türelmes, alázatos, önmegtagadó, bátor és állhatatos emberekre van szükségünk. Ön jó misszionárius lesz.

Kedves ifju, ha valaki fenti tulajdonságokra nézve vizsgába venne téged, megállanád-e a vizsgát? Vagy tán megbuknál?

Lám, Jézusod azt mondja, hogy add néki szivedet s ő mindazt a tulajdonságot ajándékképpen megadja neked, sőt még ennél sokkal többet is ád, Önmagát adja neked! Jöjj Jézushoz, a Mesterhez, ő megtanit minden jóra, minden szépre! Ő legjobb barátod, legjobb tanitómestered! Jöjj minél előbb s ne várj mig késő.

Most, mikor e sorokat olvasod, gondolkozz önmagad felett s Jézus felett, hogy holnap vagy holnap után megteheted-e még, nem tudod. Azért hallgass Jézus hivó szavára mikor éppen téged hi e szavakkal: Jöjj és kövess engem! W. J.

Imádkozás.

Legszentebb földi tevékenységünk az imádkozás. Mikor imádkozunk belépünk a szentélybe, az Istennel való közösségbe. „Tiszta kezeket emeljetek fel harag nélkül" int az apostol. Tehát ha imára kulcsolod kezed, hogy Istennek hálát adj jótéteményeiért, gondolkozz előbb, nincs-e valaki, aki iránt haragot érzel s ha igen, ugy menj előbb hozzá s bocsáss meg szivből az illetőnek s csak azután emeld fel szivedet az Istenhez.

Ne légy szűkkeblü, mikor imádkozol! Van számos ember, aki csak magáért s közvetlen környezetéért imádkozik, de az igaz keresztény embernek sokkal tovább kell mennie. Imádkozzál önmagadért, családodért, de foglald imádságodba rokonaidat, ismerőseidet, munkatársaidat, a gyülekezeteket, hazádat, honfitársaidat, sőt kérd, hogy Isten országa terjedjen el az egész világon.

Légy imádban alázatos, minden kérelmed után mond: „Atyám nem az én, hanem a Te akaratod legyen meg!" Ne bizzál önmagadban, hanem Istenben. Érezd, hogy por és hamu vagy Isten kegyelmére, imád meghallgatására méltatlan. Mindazonáltal kérj Isten irgalmasságába bizva. „Kérjetek és adatik néktek" mondja drága Üdvözitőnk.

Imádkozz gyakran! Tapasztalati tény, hogy az ember olyan, mint a környezet, amelyben él. Ki a te legjobb barátod, ki előtt tárod ki egészen szivedet, kivel társalogsz legtöbbet? az Ur Jézussal? Ha igen, ugy mindjobban hasonló leszel hozzá s mindjobban magához fog téged vonzani.

Légy imádban kitartó és türelmes! Sokszor évekig kell valamiért imádkoznunk, mig végre Isten megadja. Miért? Ez isteni titok, de Ő tudja egyedül mikor jön el valamely dolog számára a megfelelő idő. Van eset, mikor hamarosan avagy rögtön meghallgatja kérésünket az Ur.

De imádkozni sem tudunk helyesen, Isten akaratának megfelelően, mig nem a Szentlélek tanit bennünket. Ezért mond mielőtt imádat megkezded: Uram, a te Szentlelked által tanits engem imádkozni! R. M.

Egy mahagoni asztalkát kivánsz magadnak? Azért dolgozol, azért éhezel és nem alszol éjszakákon át? és képzelődésed a legnagyobb gyönyörüséget festi szemed elé, annak tudatában, hogy a mahagoni asztal meg lesz? — Kedvesem, Salamonnak csupa mahagoni asztalai, sarokszekrényei és piperetárgyai voltak; és Ő mégis azt mondja: „mindez a sok mahagonis csecsebecse nem boldogit engem." Miféle boldogságot hozhatna tehát neked ez az egy asztal? — Légy vidám és örvendező a te diófa vagy fenyőasztalodnál és ne keseritsd el életedet hiábavalóságokkal.

—

Goethe a nagy német költő felesége mondja: Élvezzük a kis örömöket és ne igényeljünk nagyokat!... A tövist nem keresem, de futtában elkapom az örömöket; ha alacsony az ajtó meghajolok; ha eltehetem a követ az utból elteszem és ha nehéz nekem, inkább megkerülöm, de mindennap találok azért valamit, amin örvendhetek. De a sarokkő mégis — hitem az Urban, mely szivemet boldogitja, ugy hogy arcom ragyogó lesz tőle.

—

Évekkel ezelőtt Amerikába költözött a Rajna vidékéről két gazda, kik otthon nem jól érezték magukat. Már heteket töltöttek a nagy tengeren, ahol nem láttak se erdőt, se mezőt, s ahol reggelenként nem kukorékol a kakas s ahol a fülemüle dala helyett a vészmadár jósol zivataros, rossz időt. S igy volt ez napról-napra, heteken át. Csak viz és ég mindenfelé. Egy ideig csak tetszett ez az élet a mi két emberünknek, de a mint napokig minden egyformán maradt, s az utnak se vége, se hossza, lassanként elvesztették bátorságukat. Gyakran a hátsó fedélzeten ülve, buskomoran néztek le a zajgó, hullámzó mély vizbe, s tekintgettek kelet felé, ahonnan jöttek.

Igy ültek egy napon ismét egymás mellett. Vasárnap volt! Ekkor lassan igy szólal meg az egyik: „Most nálunk odahaza is vasárnap van, szólnak a harangok, s lassan indul kis falunk népe a templom felé, lelkészünk palástjában a szószéken áll, s az orgona mellett ott ül a kántor." Erre megszólal a másik is: „Sohse gondoltam volna, hogy egy vasárnap igy fájhat az embernek, s nyomhatja kedélyét; mert nincs..."

Mindketten elhallgattak s gondolkozóba estek. Lelkük otthon volt kis falujokban. Hallották a madárdalt, látták a mezőket, erdőket, látták, amint a kis falu lakossága a templom felé törekedett — És alattuk zugott a tenger, csapkodták a hullámok a hajó falát! És lassan, lassan egyik könny a másik után pergett le a natos arcukon. Hirtelen felállott az egyik és

dájához ment, s abból egy bibliát és egy énekeskönyvet vett ki s visszajött társához. Az ezen vasárnapra szóló igét választotta és hangosan olvasta fel társának. A másik aztán elmondotta az Ur imáját.

Majd pedig tiszta szivből zendült fel ajkaikról az ének:

„Ki csak Istenre dolgát hagyja,
És benne bizik mindenkor;
Azt Ő csodálatosképen megtartja
Minden buban és inségkor."

Amint az ének végére érnek, már nem csak ők ketten énekelnek, hanem teljes szivből énekel a többi kivándorló is.

Az ének messzire elhangzik, tulzugja a tenger zaját, morajat s emelkedik fel a magasba Isten trónusa elé. És Isten lelke a viz felett lebeg s tölti el édes megelégedéssel és békével az idegenbe költözők és hazátlanok szivét, lelkét. Ha Isten lelke bennünk lakik, legyünk bár a sivatag kellős közepén, avagy a zugó tengeren, otthon vagyunk és nem vagyunk elhagyatva, mert az Ő szivén pihenünk.

—

Ha büneid bocsánatáról meg vagy győződve, légy nyugodt bizalommal és mutasd másoknak is, hogy bizol az Urban. Ha a világ fiai látják, hogy sötét, reménytelen arccal, kedvtelenül éled napjaidat, hamarosan azt a consequenciát vonják, hogy Istennél nem sok vigasztalás található. „A feleségem azt állitja" mondja egy férfi, „hogy bünei meg vannak bocsátva és minden apró kellemetlenségnél sokkal jobban kétségbe esik mint én." „Ime mondja egy asszony" a férjem az állitja, hogy Isten megtisztitotta büneitől, s otthon semmit sem csinálhatunk kedve szerint, az egész család nyög a kereszt alatt, melyet szeszélyeivel reá nehezit."

Ne igy legyen ez! Ha keresztet tesz az Ur vállunkra, az Ur kedvéért örömmel hordozzuk; ha az Urért dolgozunk, akkor munkánk jó kedvvel történjék. Utunk a menny felé vidám zenével és énekkel füszereztessék. Legyünk vidámak az Urban, mert büneink megbocsátatttak és Ő, a mi Urunk mondja: „Légy bizalommal és ne félj!"

—

A gyermek hangja. Ott lakott a tengerparton a halász. Nagy csónakjával künn halászgatott a tengeren. Egy este hazafelé jövet sürü köd lepte el a tengert. Eltévesztette az irányt. Kis lánya odahaza valami benső nyugtalanságot érez, aggódik apjáért. Kisiet a partra s jó hangosan belekiált a ködös alkonyba: „Evezz felém, atyám!" Ez miután meghallotta kis lánykája hangját, abba az irányba terelte csónakját s biztos partot ért. Kis lánya örömteljes arca fogadta.

Nemsokára a kis lány beteg lett s meghalt. A halász ugy vélte, hogy kis lánya a menyországból is feléje kiáltja azon szavakat: Atyám, evezz felém! Bensejében azt mondta: „Igen gyermekem, feléd irányitom életem sajkáját. Ott akarok kikötni, ahol te vagy, a menyek országában, hogy veled legyek mindörökké."

Hol fogsz kikötni? A jó Isten az ő Igéjével feléd is kiáltja e pár szót: „Fiam, leányom, evezz felém!" Ha életed sajkája a bün nagy tengerén tévedezik, félő, hogy szirtbe ütközik s elmerül, elkárhozol. Változtass irányt s kövesd a mennyei Atya hivó szavát!

—

Vigaszt meritett gyermeke szájából. Egy favágó feleségének azt a szomoru hirt hozták egy nap, hogy a lezuhanó fa agyonütötte férjét. Zokogva sietett azok elé, akik férjét holtan hozták s hangosan kezdett jajveszékelni: „Mihez is kezdjek most, mi lesz velem s gyermekeimmel?" Mikor igy kétségbe esetten panaszkodott, egyszer csak megszólal mellette kis gyermeke s azt mondja: „Mama, te elfelejtetted már azt, amire tanitottál minket!" Ez a pár szó gyermeke ajkáról észre téritette s feltekintett a jó Istenre, aki azt igérte neki az ő igéjében, hogy ő az özvegyek és árvák atyja. Megvigasztalódott s nemcsak az ő saját öt gyermekét tudta felnevelni, hanem más szegényeket is istápolt még.

Bibliai elmélkedés

Máté 18 11. v alapján Tartotta Dr. Barta B.

Kedves Testvéreim!

Ebben az órábanszeretnék Isten segitségével mindnyájunk lelki erősitésére a szent ige alapján azzal a nagy és vigasztaló gondolattal foglalkozni, hogy Isten a bünös embert szereti és erre vonatkozó mondanivalómat azon szent szavakhoz kivánom füzni, melyeket feljegyezve találunk Máté evangyéliumának 18. részének 11. verse a következőképpen hangzik: „Mert az embernek Fia azért jött, hogy megtartsa, ami elveszett vala." A fejezet első 4 versében pedig ezeket olvassuk: „Abban az órában menének a tanitványok Jézushoz, mondván: vajjon ki nagyobb a menyeknek országában? És előhiván Jézus egy kis gyermeket, közéjök állitja vala azt. És monda: Bizony mondom néktek, ha meg nem tértek és olyanok nem lesztek mint a kis gyermekek, semmiképen nem mentek be a menyeknek országába. Aki azért megalázza magát, mint ez a kis gyermek, az a nagyobb a menyeknek országában."

Ez a két ige, Kedves Testvéreim, magában foglalja a krisztusi hitnek egészlényegét és pedig a felolvasott 11. vers az Ur Jézus eljövetelének és egész életmunkájának, tanitásának, szenvedéseinek és halálbamenetelének célját, a fejezett kezdő versei pedig azt az eszközt melynek segitségével vagy mondjuk talán jobban: azt az utat melyen keresztül a krisztusi cél megvalósul mely nélkül az egyáltalában meg nem valósulhat. „Az embernek Fia azért jött, hogy megtartsa, ami elveszett vala. Az Ur Jézus nem azért jött, mint azt sokan mondják, hogy a zsidó

hitet, mely akkor csakugyan gyökeres reformokra rászorult, megreformálja hogy azt korszerűbbé tegye és abba uj erkölcsi motivumokat, magasabb szeretetet belevigyen; nem azért jött, hogy uj tanokat, uj életelveket hirdessen, hogy ezáltal az emberiség életét boldogabbá, szebbé, tökéletesebbé, eszményibbé tegye; nem azért jött, hogy tanításával és müködésével az emberiség haladását, szellemi, erkölcsi és szociális felemelkedését szolgálja. Mindezek ugyan szintén örökbecsü gyümölcsei az Ő eljövetelének, de nem annak tulajdonképpeni célja. Az Ur Jézus, hogy az Ő saját szavaival éljünk, nem az igazakért, nem az egészségesekért jött, hogy nekik az utat megmutassa a még tökéletesebb igazság és boldogság felé, hanem a bünösökért és betegért, az eltévelyedettekért és elveszettekért, hogy őket mint a hü pásztor az eltévelyedett bárányt élete árán is megkeresse és az elkárhozástól, a pusztulástól megmentse Máté evangyeliumának 9. részében a 12. versben az Ur maga ezt a gondolatot tömör rövidséggel és minden kétséget kizáróan igy fejezi ki: „Mert nem az igazakat hivogatni jöttem, hanem a bünösöket a megtérésre." Igen, kedves Testvéreim, Isten a bünösöket szereti, rajtuk könyörül az Ő irgalmas atyai szive és az ő mentésükért küldte el az Ő szent fiát a Jézus Krisztust, erre a földre. Ez a keresztyén ember boldogitó hite és öröme. Ez a gondolat: Istennek a bünöshöz való szeretete, egyik leglényegesebb és egyuttal egyik legsajátabb, legeredetibb igazsága a mi keresztény hitünk és vallásunknak, mely minden más vallás fölé helyezi és az Ó-szövetségen alapuló zsidó hittel szemben is, mellyel pedig tagadhatatlanul egy és ugyanazon szent gyökérből sarjadzott ki, legszembeszökőbben bizonyitja a krisztusi hit eredetiségét, isteni megismerés tekintetében való fensőbbségét és az idők teljességével bekövetkezett mulhatatlan szükségességét. Ez az a drága ajándék, melyet az áhitozó emberiség az Ur Jézustól kapott, ez az a kincs, ez az a tüz, melyet Ö hozott le az égi magasságokból erre az elgyötört földre a boldogtalan és megváltást szomjuhozó emberiség számára „Nem az igazakat hivogatni jöttem, hanem a bünösöket a megtérésre." Ezek a boldogitó szavak mi nekünk is szólnak, kedves Testvéreim, akik most itt együtt vagyunk. Minket is hivogat az Ur Jézus a megtérésre, mert mi is tudjuk és érezzük, hogy bünösök vagyunk; hogy olyanok vagyunk, mint az eltévelyedett juhok; de tudjuk és érezzük azt is, hogy a mi hü pásztorunk az Ő megnyugtató és vigasztaló szavát: „Mert az embernek Fia azért jött, hogy megtartsa, ami elveszett vala" mi hozzánk is intézi, Te hozzád, kedves Testvér és én hozzám; tudjuk és érezzük, hogy a mi drága Urunk és Megváltónk, ki a bünösöket szereti, minket is szeret és mi érettünk is ontotta ki drága vérét és adta gyalázatos halálba az Ő szent életét, hogy minket is megtartson és minket is megmentsen az elkárhozástól, a büntől és haláltól, hogy örök életünk legyen Ő benne.

Az Ur Jézus célja, hogy a bünösöket megmentse. De ne feledjük el, hogy ez a cél, mely ránk nézve, lelkünk örök üdvösségére nézve oly végtelenül fontos, mindenikünkön csak ugy valósulhat meg, ha a magunk részéről is mindegyik külön-külön, azt az elengedhetetlen előfeltételt teljesitjük, mely nélkül a bünös ember megmentését még az Ur Jézusnak minden szent erőmegfeszitése sem viheti végbe. Ez az előfeltétel pedig a megtérés. „Bizony mondom néktek, ha meg nem tértek és olyanok nem lesztek mint a kis gyermekek, semmiképen nem mentek be a mennyeknek országába" Őszinte, igaz szivből való megtérés nélkül bizony még az Ur Jézus sem segithet már rajtunk, anélkül hiábavaló minden Ő nagy szeretete, emberfölötti szenvedése, drága vére hullatása. De mit értsünk megtérés alatt? Erre nézve a legkielégitőbb feleletet kapjuk Lukács evangyéliomának 15. részében a tékozló fiuról szóló örökszép példázatban. Ott látjuk, hogy a megtérés nem csupán abban áll, hogy bünösségünk tudatára felébredjünk, hogy érezzük és belássuk, hogy rossz uton vagyunk, mert ez még korántsem elég; hanem szükséges, hogy bünös, elhibázott életünk fölött lelkünkben őszinte, mély bánatot, fájdalmat érezzünk, nem azt az önző fájdalmat, melyet akkor érzünk, ha hibásan saját érdekünk ellen cselekszünk, ha vétkeinkkel önmagunkat kárositjuk, hanem azt a fájdalmat, mely a kis gyermek keblét eltölti, amikor érzi, hogy szerető szülőit megbántotta, hogy nekik keserüséget, bánatot okozott és kis szive attól retteg, hogy emiatt most már eltávolodott az ő szeretetüktől. De még ez sem elég, kedves Testvéreim. A bünbánat egymagában véve legyen az bármilyen őszinte és mély még nem jelent megtérést, hanem kell, hogy annak nyomában sziklaszilárd elhatározás érlelődjék lelkünkben, mint, ott a tékozló fiu lelkében és hogy mi is tette változtatva elhatározásunkat, felkelvén elmenjünk a mi atyánkhoz és ezt mondjuk neki: „Atyám, vétkeztem az ég ellen és te ellened és nem vagyok immár méltó, hogy a te fiadnak hivattassam tégy engem olyanná, mint a te béreseid közül egy!" Ez a megtérés, kedves Testvéreim, ha eddig is bünös, istentelen életünknek minden sulyos földi következményeit zugolódás nélkül vállaljuk és visszatérve atyánkhoz, Istenünkhöz megalázkodó vágyódással mi is mondjuk: „Tégy engem olyanná, mint a te béreseid közül egy!" Igy ha megtérünk, kedves Testvéreim, akkor az Ur Jézus, ki azért jött, hogy megtartsa, ami elveszett vala, tud segiteni és fog segiteni rajtunk. Ámen!

A haragnak vége rendesen a bánat kezdete.

*

A kárörvendőből az ördög nevet.

... Brenner L. Harry ...

vagy zsidóból keresztény.

A keresztények nem is tudják mily nehézségekbe ütközik elhagyni a zsidó vallást és áttérni keresztény vallásra. Ennek feltüntetésére szolgáljon a következő történet.

Egy kis orosz faluban születtem. Szüleimmel még mint kis gyermek az Egyesült Államokba vándoroltam. Orthodox zsidók voltak szüleim s bátyám Philadelphiában rabbi. Szüleim engem is rabbinak szántak s azért már jókorán egy héber iskolába járattak. Jóleső örömmel gondolok vissza arra az időre mikor a héber bibliát tanultam olvasni és ismerni.

Roppant nagy hatással volt rám a patriárkák története: ezt fokozta még tanitómnak élénk előadása, ki szintén nagy szeretettel csüngött e történeteken. Annyira érdeklődtem e történetek iránt, hogy alig várhattam a következő napi előadást, melyen ujabbat halhattam. Oly figyelmes és szorgalmas tanuló voltam, hogy alig nyolc éves koromban könyvnélkül tudtam Mozesnek első három könyvét héber nyelven. Nyolc éves korom után néhány amerikai fiuval kezdtem barátkozni, kik inkább játszani szerettek, mint tanulni Társaságukban én is megváltoztam s nem szerettem többé tanulni, különösen a hébert nem. Ezt egy napon atyámnak is megmondtam, s ő belátván, hogy nem vagyok rabbinak való, kivett a héber iskolából s egy magasabb rendü iskolába adott. Héberül azonban ezentul is kellett tanulnom egy rabbi oldala mellett naponta egy-két órát. Szabad időmet édes atyám mellett töltöttem, kogy az üzleti dolgokban is szerezzek némi tájékozottságot.

Mikor idősebb, érettebb lettem, láttam, hogy az én vallásomon kivül még más vallások is vannak a világon. Ezen felfedezésemet közöltem atyámmal, ki aztán egy napon megmagyarázta nekem a különféle vallások mibenlétét. Körülbelül ezeket mondotta: „Azt hiszem megérted fiam, ha azt mondom, hogy a zsidó vallás az egész földön az egyetlen igaz vallás. Vallás nem egyéb, mint a mindenható Istent tisztelni és szolgálni. Ha ez igy van, akkor minden kétségen felül áll, hogy a mi vallásunk az egyetlen igaz vallás, mert a Mindenható évszázadokkal ezelőtt mennydörgés és villámlás közepette jött a Sinai hegyre s az egyiptomi szolgaságból felszabadult elődeinknek kijelentette magát és a dekalogban lerakta vallásunk alapját. Később adta a többi törvényt Mózes által, kivel ugy beszélt, miut barát a baráttal szokott. Ami vallásunk tehát igaz, mert közvetlenül az Istentől származik, minden más vallás azonban hamis, mert más Isteneket imád"

Atyám még megmagyarázta Buddha és Konfuciusnak tanát, valamint az afrikai pogány vallást.

Zsidó nézet a kereszténységről.

Láttam, hogy körülöttünk más emberek is élnek, kik éppen olyanok mint mi vagyunk, körülbelül ugy élnek a hogyan mi éltünk s mégis óriási válaszfal volt köztünk. Ezért kérdeztem édes atyámat:

„Milyenek a keresztények és mi az ő vallásuk?" Kérdésemre atyám igy válaszolt: „A keresztény vallás éppen olyan, mint minden nemzsidó vallás, balgatag és kegyetlen. Azért balga, mert egy embert imád, ki már több mint 2000 éve meghalt; bálványimádó vallás pedig azért, mert a keresztények fából, ezüstből és aranyból való kereszteket imádnak. Ezen kereszteket csókolják, kalapot emelnek s térdre borulnak elöttük Ha egy keresztény meghal, akkor egy keresztet tartanak szemeik elé. Egy élettelen tárgynak ily módon való tisztelette nem más mint bálványimádás. A keresztények azonban nemcsak a keresztet imádják, hanem mint a hinduk Buddháról, Visnu- és Krisnáról készitenek képeket, és azokat imádják, ugy a keresztényuek is készitenek képeket Krisztusról, Máriáról és más emberekről, kiket szenteknek neveznek. Ezen képek előtt hajlonganak, letérdepelnek és gyertyát égetnek. Nemde fiam, ha a hinduknél a képek imádását bálványimádásnak nevezzük, akkor a képek imádása a keresztényeknél is bálványimádás, Ha azonban beszélgetnél erről egy keresztennyel, ugy ez igyekezne neked bebizonyitani, hogy az helyes amit tesz, mert e képek oly isteni lényeket ábrázolnak, kik egykoron a földön voltak, most azonban a mennyben vannak és segitenek Istennek a világot kormányozni. De ugyanigy mentik a hinduk is a magnk bálványimádását. De ha el is fogadhatnók mint igazságot azt, amit a keresztények állitanak, t. i. hogy Jézus Krisztus Istennek fia, hogy Szüz Mária a szeplőtlen Istenanyja és hogy a szentek tényleg olyanok, mint amilyeneknek a hit tartja őket és hogy mindezek az égben vannak, Isten maga mondta: „Ne csinálj magadnak faragott képet és semmi hasonlatosságot azoknak formájára, melyek a földön itt alatt vagynak, se azoknak, melyek a a vizekben a föld alatt vagynak; ne hajolj meg azok előtt és ne tiszteljed azokat."

Azonkivül még kegyetlen is a keresztény vallás. Édes atyám elmondotta a középkori zsidóül dözéseket, mikor a zsidóvér patakokban folyt; mikor karddal döfték át a zsidó embert, pusztán azért, mert nem akart lelkiismerete ellen cselekedni; mikor az anya kebléről letépték a csecsemőt s s szeme láttára ütötték agyon, csupán azért, mert zsidó volt; mikor hatalmas mágiyákat raktak és ifjukat-véneket, hajadonokat kötöttek rá s megégették őket. A máglyák körül pedig Jézus egyházának szolgái örömtáncot jártak éshálát adtak Istennek,

hogy az eretnekek, a hitetlenek ime igy pusztulnak ki a föld kerekségéről. „Látod fiam, ilyen a keresztény vallás" mondá atyám, a „tüz" a kard, a vérontás, a gyülölet és üldözés vallása. Nemcsak a zsidók érezték a keresztény vallás kegyetlenségét, hanem a hugenották és quäkkerek is. Hogy itt Amerikában nem üldöznek minket, az nem annak tudható be, hogy a keresztény vallás talán megváltozott volna irányunkban, hanem annak, hogy müvelt országban élünk, hol megvéd a törvény. Ahol a törvény nem védi a zsidót, ott ma is üldözik, mint pl. Oroszországban, Lengyelországban, Franciaországban és más országokban. Bizony fiam, mindaddig mig a keresztények, Jézus kegyetlen tanát követik, a zsidókat gyülölni fogják."

Nem csoda, ha ilyen tanitás következtében Jézust és vallását gyülölni kezdtem.

Megtérésem idején távol voltam hazulról. Egy kis városban találtam alkalmazást egy zenekarban. Ebben a városban nem volt zsinagóga: elegendő zsidó sem volt arra, hogy gyülekezetet alapithattak volna. A zsidó törvény előirja u. i. hogy csak ott tarthatnak istentiszteletet, ahol legalább is 10 férfi zsidó van együtt, kiknek életkora 13 éven felül van. Igy tehát lehetetlenség volt a zsidó vallást gyakornlnom, bármennyire szerettem is volna.

Gondolkozom.

Egy délután, nem lévén dolgom elővettem egy régi folyóiratot és egy-két óráig olvasni szándékoztam. Ebben a folyóiratban a következő statisztikára bukkantam: „Az egész világon 500 millió keresztény és 10 millió zsidó van." Nem tudtam megérteni miért van ez igy? Hisz a zsidó vallás az egyetlen igaz vallás, 5056 év alatt már elterjedhetett a világon, miért van mégis oly kevés hive? Ellenben a keresztény vallásnak aránylag rövid idő alatt több mint 500 millió hive van; a keresztény vallás pedig kegyetlen és bálványimádó, ugy tudom; mégis mi lehet annak oka? Zzidó létemre azonban nem szabad Jézusról és vallásáról gondolkoznom s igy igyekeztem ezen gondolatoktól szabadulni. Amint azonban tovább olvastam a folyóiratot, a következő nagy betükkel irott cimet találtam:

„Az üdv hadserege."

Már sok hadseregről és flottáról hallottam és olvastam, de üdv hadseregéről még nem hallottam semmit. Kiváncsi voltam milyen hadsereg lehet ez s mohón kezdtem olvasni a cikket. A cikk egy gazdag orvosnak leányáról szólott. Ez a leány előkelő, gazdag, müvelt volt. Mindene volt, amit szeme, szája kivánt; volt jó otthona, szép ruhája, saját lova; járhatott társaságokba s bálokba amikor csak akart. Ez a leány megtért, igazi keresztény lett s hogy némikép visszaszolgálhassa Jézusnak ő érette hozott áldozatát, lemondott kényelmes otthonáról s eddigi életéről, beállott az üdv hadseregébe s a nagy városok legnyomorultabb kunyhoiba ment, hogy a nyomorultakon segitsen.

Aki nem ismeri személyesen az olyan nagyvárosok nyomorult kunyhóit és utcáit, mint amilyen pl. New-York, Chicago s San Francisko és az azokban lakozó testi és lelki nyomort, az nem is tudja elképzelni, milyen szenvedéseken mennek át ezen városrészek lakói. Az emberek nem is ugy élnek már ott mint emberek, hanem mint az állatok. Szegény, 10—11 főből álló családok egyetlen egy szobában laknak, hol csak egyetlen ágy fér el. Télen annyian alusznak az ágyban a hányan belefférnek — a többiek az ágy alatt.

Az orvos leánya, kiről a cikk szólt, ezen szegény nyomorult embereken igyekezett segiteni. Le volt irva, mint ment fel egy rozoga falépcsőn az ilyen szegény lakások egyikének padlásszobájába. A tető alatt egy rakás szalma s ezen egy beteg asszony feküdt. A padlón, mely már hónapok óta nem volt sikálva, egy csomó elhanyagolt, piszkos gyerek hempergett A családapa valahol egy részeg kompániával mulatott. A legelső dolog, amit a leány tett, az volt, hogy a szegény beteg asszonyt látta el. Aztán megmosdatta a gyerekeket s felöltöztette, hogy vele mehessenek a vasárnapi iskolába. Aztán letérdepelt és a padlót kezdte sikálni

Mélyen megindultam, mikor ezt olvastam és kérdeztem magamban: „Miért tette ezt ez a leány?" — Ha egy rabszolgám lett volna, azzal sem végeztettem volna ilyen munkát egy iszákos családja érdekében, gondoltam magamban. Ez a leány müvelt gazdag családból való s önként vállalta ezt a lealacsonyitó munkát. Miért? Pénzért nem tette, mert hisz gazdag volt. Csupa kedvtelésből sem tehette, mert biz az nem volt kedvtelés. Hogy hirnévre tegyen szert? Azért sem tehette, mert nem végzett valami világra szóló tettet. Mégis hát miért tette?

(Folyt. köv.)

Szorgalmas hallgatók a predikátort is szorgalomra kényszeritik.

*

Sok ember az utcán hasonlit az angyalhoz, a szobában pedig az ördöghöz.

*

Aki szolgál, az éppen olyan ember, mint az, akinek szolgál.

*

A jó cselédből egyszer boldog gazdasszony lesz.

*

Az életet meghosszabbitani csak az Isten tudja, megröviditeni az ember is tudja.

*

November

1. csüt. reg. Ján. 8. 33—45 este Ezsaiás 64. 1—11. És látá Isten, hogy minden amit teremtett vala, ime igen jó. I. Móz. 1. 31. Egy pedig ő közülök, mikor látta, hogy meggyógyult visszatére dicsőitvén az Istent nagy szóval. És arccal leborula az ő lábainál hálákat adván neki. Luk. 17. 15—16.

2. péntek reg. Ján. 8. 46—59. este Ezsaiás 65 1—16. Legelésznek s lenyugosznak és nem lesz aki felrettentse őket. Sofoniás 3. 13. A Bárány aki a királyiszéknek közepette van, legelteti őket és a vizeknek élő forrására viszi őket. Jel. 7. 17.

3. szomb. reg. Ján. 9. 1—12. este 85. zsolt. 9—14 Az Ur az én osztályos részem és poharam. 16. zsolt. 5. Mért beszéltem ezeket néktek, hogy békességtek legyen én bennem Ján. 16. 33.

4. vas. reg. Máté 22. 15—22. este Fil. 3 17—21. Oh mindnyájan kik megszomjuhoztok, jertek e vizekre ti is, kiknek nincs pénzetek, jertek vegyetek és egyetek pénznélkül és ingyen bort és tejet. Ézsaiás 55. 1. Ingyen vettétek, ingyen adjátok. Máté 10. 8.

5. hétfő reg. 113. zsolt. 1—8. este Ezsaiás 65. 17—25. Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én lelkemmel, az mondja a seregeknek Ura. Zak. 4. 6. De mikor eljön amaz az igazságnak lelke elvezérel majd titeket minden igazságra. Ján. 16. 13.

6. kedd reg. Ján. 9. 13—25. este Ezsaiás 66. 1—10. Bizony te elrejtőzködő Isten vagy, Izraelnek Istene, szabaditó. Ezsaiás 45. 15. Ha e fenyitést elszenvedétek akkor veletek ugy bánik az Isten mint fiaival. Zsid. 12. 6.

7. szerda reg. Ján. 9. 26—41. este Jel. 1. 1—8. Küldjön néked segitséget a szent helyről és a Sionból támogasson téged. 20. zsolt. 3. Mert ahol ketten vagy hárman egybegyülnek az én nevemben ott vagyok közöttük. Máté 18. 20.

8. csüt. reg. Ján. 10. 1—11. este Jel. 1. 9—20. Adjad fiam a te szivedet nékem és a te szemeid az én utaimat megőrizzék. Péld. 23. 26. Elhagyák mindenöket és követék őt. Luk. 5. 11.

9. péntek reg. Ján. 9. 12—21. este Jel. 2. 1—7. Tanácsoddal igazgatsz engem és azután dicsőségbe fogadsz be engem. 72. zsolt. 24. Annakokáért megvan a szombatja az Ur népének. Zsid. 4. 9.

10. szomb. reg. Ján. 10. 22—42. zsolt. 39. 5—14. Támasztok nékik drága plánta földet, hogy többé meg ne emésztossenek éhség miatt a földön. Ezék. 34. 29. A jótékonyságról pedig és az adakozásról el ne felejtkezzetek mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten. Zsid. 13. 16.

11. vas. reg. Máté 9. 18—26. este Kol. 1. 9—14. Áldjátok az Urat minden ő serege ő szolgái akaratának teljesitői! 103. Zsolt 21. Az embernek fia nem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem, hogy ő szolgáljon és adja az ő életét váltságul sokakért. Máté 20. 28.

12. hétfő reg. 115. Zsolt. este Jel. 2. 8—11. Az Ur szava szerint járnak vala tábort és az Ur szava szerint indulnak vala. Az Urnak rendelését megtartják vala. IV. Móz. E. 23. Legyenek a ti derekaitok felövezve és szövétneitek, meggyujtva. Ti meg hasonlók az olyan emberekhez, akik az ő urokat várják. Luk. 12. 35 † 36.

13. kedd reg. Ján. 11. 1—16. este. Jel. 2. 12—17. Szálljon alá, mint eső a rétre, mint zápor, amely megöntözi a földet. 72. Zsolt. 6. Ti engem igy hivtok: Mester és Uram. És jól mondjátok, mert az vagyok. Ján. 13. 13.

14. szerda reg. Ján. 11. 17—31. este. Jel. 2. 18—29. Gyüljenek össze mind és álljanak elő, féljenek, szégyenüljenek meg együtt. Ézsaiás 44. 11. Ami embereknél lehetetlen, lehetséges Istennél. Luk. 18. 27.

15. csüt. reg. Ján. 11. 32—45. este. Jel. 3. 1—6. Lesznek nékem népem és én leszek nékik Istenök, az én törvényeim szerint járnak. Ezékiel 37. 23—24. Ki minket büneinktől megtisztitván ül a Felségnek jobbjára a magasságban. Zsid. 1. 3.

16 péntek reg. Ján. 11. 46—57. este. Jel. 3. 7—13. Duslakodnak házadnak bőséges javaiban, megitatod őket gyönyörüséged folyóvizéből. 36. zsolt. 9. A tanitványok pedig betelnek vala örömmel és szent lélekkel. Ap. Cul. 13. 52.

17 szombat reg. Ján. 12. 1—19. Jel. 14. 1—5. Ti ne féljetek és ne rettegjetek. A sereg Urát, őt szenteljétek meg, őt féljétek. Ézsaiás 8. 13—14. Ha gyülöl titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem előbb gyülölt ti nálatoknál. Ján. 15. 18.

18 vas. Máté 24. 15—28. este I. Tes. 4. 13—18. Imé az Uréi a te Istenedéi az egek és az egeknek egei, a föld és minden, ami rajta van! V. Móz. 10. 14. Mert aki kér, mind kap. Máté 7. 8.

19. hétfő reg. 116. zsolt. este. Jel. 3. 14—22. De bizonnyal élek én és betölti az Ur dicsősége az egész földet. IV. Mát. 14. 21. Jöjjön el a te országod. Máté 6. 10.

20. kedd reg. Ján. 12. 20—36. Jel. 4. Mondjatok éneket az Urnak, mert nagy dolgot cselekedett; adjátok tudtára ezt az egész földnek! Ézsaiás 12. 5. Ki ne félne téged Uram és ki ne dicső-

itené a te nevedet? mert csak egyedül vagy szent. Jel. 15. 4.

21. szerda reg Ján. 12. 37—50. este. Jel. 5. Ime szolgáim örvendenek, de ti meg szégyenültök! Ézsaiás 65. 13. Elvégezett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután az ítélet. Zsid. 9—27.

22. csüt. reg. Ján. 13. 1 - 20. Jel. 7. 9 - 17. Vajha igy maradna az ő szivök, hogy félnének engem és megtartanák minden parancsolatomat minden időben, hogy jól legyen dolguk nékik és az ő gyermekeiknek mindörökké. I. Móz 5. 29 Ti én barátaim vagytok, ha azokat cselekszitek, amiket én parancsolok néktek. Ján. 15. 14.

23. péntek reg. Ján. 13. 21—30. este Jel, 14. 1—3. Imé, igazság szerint uralkodik a király. Ézsaiás. 32 1. Megparancsolta nékünk, hogy hirdessük a népnek és tegyünk bizonyságot, hogy ő az Istentől rendelt birája élőknek és holtaknak. Ap. Csel. 10. 42.

24. szomb. reg. Ján. 13. 31 - 38. este 126. zsolt. Hivják nevét tanácsosnak. Ézsaiás 9. 6. Aki győz, annak nem árt a második halál Jel. 2. 11.

25. vas. reg. Máté 25. 31—46. este II Tes 1, 3—10. Monda az Isten Jákóbnak: Kelj felj eredj fel Béthelbe és telepedjél le ott és csinálolt oltárt amaz Istennek, ki megjelenik néked, mikor a te bátyád Ezsua előtt futa vala I. Móz. 35 1. Boldogok a halottak, akik az Urban halnak meg mostantól fogva. Bizony azt mondja a Lélek, mert megnyugosznak az ő fáradságuktól és az ő cselekedeteik követik őket. Jel. 13. 14.

26. hétfő reg. 118. zsolt. 1—13 este Jel. 19. 1-9. Megáldlak téged és áldás leszesz. I Móz. 12. 2. Kövessetek engem és azt mivelem, hogy embereket halásszatok. Máté 4. 19.

27. kedd reg. Jak. 1. 1—15 este Jel. 20 16. Tekints reám és könyörülj rajtam a' miképpen szoktál a te nevednek kedvelőin. 119. zsolt. 134. Felvevé Izraelnek, az ő szolgájának ügyét, hogy megemlékezzék az ő irgalmasságáról. Luk. 1. 54.

28. szerda reg. Jak. 1. 16—27. este Jel. 20 7. 15. Jó reggel elégits meg minket a te kegyelmeddel, hogy örvendezzünk és vigadjunk minden mi időnkben 90. zsolt. 14. Mindnyájan megismernek engem, a kicsinytől a nagyig. Zsid. 8. 11.

29 csüt. reg. Jak. 2. 1—13 este Jel. 21. 1—8. Emlékezzél meg az Urról, a te Istenedről, mert ő az, aki erőt ád néked. V. Móz. 8. 18. Nézvén a hitnek fejedelmére és bevégezőjére Jézusra. Zsid. 12. 2.

30. péntek reg. Jak. 2. 14—26. este. Tiéd vagyok, tarts meg engem! Jel. 21. 9—27. Zsolt. 94. Itt van a szentek békességes hivése és hite Zsid. 13. 10.

—

HOL ÉS MIKOR TARTUNK ISTENTISZTELETET

Budapest, VI. Felsőerdősor 5 földsz. Vasárnap d. e. 10 órakor istentisztelet, d. u. 5—6 bibliamagyarázat, kedd d. u 5 6 bibliamagyarázat.

Budapest, VI. Felsőerdősor 5. I. em. Vasárnap d. e. 10 órakor istentisztelet csüt. este 7 8 bibliamagyarázat

Budapest, Országbiró-ut 12—14 Vasárnap d. u. 3—4. istentisztelet. Szerda este 7—8. bibliamagyarázat.

Kispesten, Nagy Sándor-u. 5. sz. Vasárnap d. u. 4—5 istentisztelet. Kedden este 7—8. bibliamagyarázat. Péntek este 7—8 bibliamagyarázat

Cinkota, Ehmann-telep 3. barak, 2. ajtó. Vasárnap d. e 10—11., d. u. 5—6 Szerda este 7—8. bibliamagyarázat

Nyiregyházán, Dessewffy-tér 10. sz. kápolnában. Vasárnap d. e. ½11 - 12 istentisztelet, este 8—9. evangelizáció. Szerda este 8—9. bibliamagyarázat. Péntek este 8 9. imaóra Vasárnap d. u. 4—5 ifjusági óra.

Nyiregyháza, Agyag-u kedden este 8 - 9. bibliamagyarázat

Dombovdron, Bezerédi-u, 27. Minden vasárnap és péntek este 8—9

Kaposszekcső. Minden vasárnap d. e. 10—11. istentisztelet. Szerda este bibliamagyarázat.

Kaposvár, Németh István-u. 2. Minden vas. d. u 4—5. csüt este 8—9. bibliamagyarázat.

Döbröközön. Minden második vasárnap.

Györkönyben kápolnában. Minden vasárnap d. e. 10—11, este 8—9. istentisztelet. Szerda este 8—9 bibliamagyarázat.

Nagyszékely. Minden második vasárnap d. e. 10—11, este 8—9 istentisztelet és bibliamagyarázat.

Borjád. Minden második vasárnap d. e. 10—11, este 8—9 bibliamagyarázat.

Miskolcz. Melinda-u 15. Minden vas. d. u. 4.

Kiadó: „Keresztyén Könyvesház" k. f. Szövetkezet
Budapest, VI., Felsőerdősor 5. szám.
A szerkesztésért felelős: WALLRABENSTEIN JAKAB
Kiadóhivatal: Nyiregyháza, Dessewffy-tér 10. szám.

Nyomatott Jóba Elek könyvnyomdájában Nyiregyházán. 1883—1923.